

2024 MÁRC

Az irat elektronikus
készített másolat

1

Elektronikusan aláírta:

Dr. Pintér Zsófia

Szignó

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK 64.

FÖLAJSTROMSZÁM
KEZDŐIRATON

Postán / Gyűjtőládába / Személyesen / E-mailen / Faxon

Érkezett: 2024 MÁRC 05.

PÉLDÁNY:.....ÍV.....

MELLÉKLET:.....KÖZTÜK.....

FÖLAJSTROMSZÁM:
UTÓIRATON:

ALKOTMÁNYJOGI PANASZ

Alkotmánybíróság részére

Fővárosi Törvényszék
3/C.P.22.944/2021/36.
mint elsőfokon eljáró bíróság
és

Fővárosi Ítéltábla

(másodfokú ügyszám: 1.Pf.20.320/2023/11.)
mint másodfokon eljáró bíróság

útján felterjesztve

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott,

Születési neve:

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám: IV/ 01617 - 0 / 2024

Érkezett: 2024 MÁRC 19.

Erkezés módja
☒ POSTÁN ☐ @ ☐ EGYÉB:

Példány: 1 Melléklet: 10 Kezelőiroda: *lu*

panaszos

- F/1. sz. mellékletként csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm, a Dr. Pintér Zsófia Ügyvédi Iroda, mint a Solt és Társai Ügyvédi Társulás tagja (eljáró ügyvéd: dr. Pintér Zsófia,

útján –

a Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.320/2023/11. számon meghozott ítéletével kapcsolatban [elsőfokú döntés: Fővárosi Törvényszék 3/C.P.22.944/2021/36.] az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 26. § (1) bekezdése alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján állapítsa meg a Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.320/2023/11. számon meghozott ítéletével és a Fővárosi Törvényszék 3/C.P.22.944/2021/36. számú ítéletével összefüggésben alkalmazott a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 6:88. (3) bekezdésének értelmezése alaptörvény-ellenes, ekként az Abtv. 43. § (1) bekezdésének megfelelően kérem az ítélet megsemmisítését.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján állapítsa meg a Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.320/2023/11. számon meghozott ítéletével és a Fővárosi Törvényszék

3/C.P.22.944/2021/36. számú ítéletével összefüggésben alkalmazott a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 6:88. (3) bekezdésének értelmezése alaptörvény-ellenes, ekként az Abtv. 43. § (1) bekezdésének megfelelően kérem az ítélet megsemmisítését és kérem, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság utasítsa a Fővárosi Törvényszéket új eljárás lefolytatására.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján állapítsa meg a Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.320/2023/11. számon meghozott ítéletével és a Fővárosi Törvényszék 3/C.P.22.944/2021/36. számú ítéletével összefüggésben alkalmazott a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 6:88. (3) bekezdésének értelmezése alaptörvény-ellenes, ekként az Abtv. 43. § (1) bekezdésének megfelelően kérem az ítélet megsemmisítését és kérem, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság utasítsa a Fővárosi Ítéltáblát új eljárás lefolytatására.

I. Alaki indokolás

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

I.1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Panaszos a [REDACTED] 50 %-os tulajdonosa a társaság megalakulása óta. Panaszos, mint szerző a megalkotója az un. [REDACTED] név alatt bemutatásra kerülő színpadi táncjátékoknak, melynek forgalmazását a [REDACTED] végzte. Panaszos a tulajdonában álló Experidance védjegyet 2014-ben a [REDACTED] ruházta át abban a téves feltevésben, hogy mint a társaság tulajdonosának lehetősége van arra, hogy a védjegy esetleges jogosulatlan felhasználását megakadályozza és annak felhasználására csak és kizárólag a [REDACTED] által Panaszos által készített színpadi művek bemutatása kapcsán kerülhet sor, mely gyakorlat a társaság megalakulása óta fennállt.

2019-ben Panaszosnak tudomására jutott, hogy a társaság másik tagja, aki egyben a társaság ügyvezetője is volt, a társaság tulajdonát, pénzügyi – és egyéb eszközeit nem a társaság érdekei szerint használja fel, ruházta át, saját maga, illetve a fia egyszemélyes tulajdonában álló gazdasági társaságra és a joggal visszaélve gyakorolja ügyvezetői tisztségét. Mindezekre tekintettel Panaszos a 2019.05.31. napján megtartott taggyűlés alkalmával az ügyvezetőt ügyvezetői tisztségéből visszahívta. Ezen taggyűlési határozatot az ügyvezető másik tag a Ptk. 3:36.§-a alapján a Fővárosi Törvényszék előtt megtámadta, arra való hivatkozással, hogy a taggyűlési határozatot a Fővárosi Törvényszék helyezze hatályon kívül, tekintettel arra, hogy a társaság taggyűlését az ügyvezető (tehát ő maga) jogszabályellenesen hívta össze. Kiemelném, hogy mindannak ellenére, hogy a visszahívás megtörtént és a társaság a Ptk. 3:36.§(3) bekezdése alapján eszerint a határozat szerint működött [REDACTED] továbbra is önmagát ügyvezetőnek feltüntetve tevékenykedett tovább és a társaság vagyonával rendelkezett. Annak érdekében, hogy Panaszos ezen magatartást megakadályozni ne tudja biztonsági őrével zárta el Panaszos előtt a társaság telephelyét és vagyontárgyait, megakadályozva a bejutást. Miután a kialakult bírói gyakorlat alapján a taggyűlési határozatok hatályon kívül helyezése iránti perekben saját felróható magatartásra történő hivatkozás esetén is lehetőség nyílik a taggyűlési határozat hatályom kívül helyezésére, így Panaszos attól tartva, hogy a bíróság ítéletével a taggyűlési határozatot hatályon kívül helyezi a Fővárosi Törvényszék Cégbírósága előtt törvényességi felügyeleti eljárást kezdeményezett, melyben kérte, a

taggyűlés ismételt összehívását. A Fővárosi Törvényszék 01-19-020286 számú eljárásában 11. sz. végzésével felhatalmazta Panaszost a [REDACTED] taggyűlésének az összehívására.

Ezen felhatalmazás alapján Panaszos a taggyűlést összehívta, melynek megtartására 2020.02.03. napján került sor. [REDACTED] tagot a taggyűlés során [REDACTED] ügyvéd képviselte a társaság nevében pedig [REDACTED] ügyvéd volt jelen. A taggyűlés során [REDACTED] tagot ügyvezetői tisztségéből Panaszos azonnali hatállyal ismételten visszahívta és az erről szóló határozatot a cégbíróság részére benyújtotta.

A Ptk. 3:36.§. (3) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

3:36. § [A határozat hatályon kívül helyezése iránti kereset]

(4) A határozat hatályon kívül helyezése iránti per megindításának a határozat végrehajtására halasztó hatálya nincs. A bíróság indokolt esetben a felperes kérelmére a határozat végrehajtását felfüggesztheti. A felfüggesztést elrendelő végzés ellen nincs helye fellebbezésnek. A perben bírósági meghagyás nem bocsátható ki.

A jogszabállyal összhangban a BDT 2010. 2372.II. sz. döntése az alábbiakat rögzíti: „A társasági határozat felülvizsgálata iránt indított pernek a határozat végrehajtására halasztó hatálya nincs. A társaság mindaddig a keresettel támadott határozat alapján működik, amíg annak végrehajtását a bíróság fel nem függesztette, vagy amíg a határozatot ítéletével hatályon kívül nem helyezte.”

A Ptk. 3:25. § c. pontja értelmében:

[A vezető tisztségviselői megbíztatás megszűnése]

(1) Megszűnik a vezető tisztségviselői megbíztatás:

c) visszahívással;

A társasági határozat hatályon kívül helyezése iránti kereset előterjesztésére nem került sor, így a Ptk. 3:36.§ (3) bekezdése alapján a [REDACTED] továbbra is ügyvezető nélkül működött tovább, [REDACTED] azonban önmagát továbbra is ügyvezetőnek tüntette fel a társaság vagyonával rendelkezett. A Fővárosi Törvényszék Cégbírósága előtt Panaszos változásbejegyzési kérelmet terjesztett elő, melyben kérte [REDACTED] ügyvezető törlését, csatolta a taggyűlési határozatot, mely változásbejegyzési kérelmet azonban a Fővárosi Törvényszék Cégbírósága elutasított ugyan, de végzésében rögzítette, hogy a társaság eszerint a határozat szerint működik tovább.

Ennek ellenére [REDACTED] önmagát ügyvezetőnek feltüntetve 2020.06.02. napján változásbejegyzési kérelmet terjesztett elő a Fővárosi Törvényszék Cégbírósága előtt, hogy [REDACTED] munkavállalókat a cégbíróság képviseleti joggal jegyezze be a cégnyilvántartásban a Ptk. 3:30.§-a alapján.

Ismét kiemelném, hogy [REDACTED] ügyvezetői tisztségéből visszahívásra került, a társasági határozat megtámadására nem került sor, így [REDACTED] a [REDACTED] nem volt ügyvezetője, így ügyvezetői döntés meghozatalára sem volt jogosult.

Mindennek ellenére a Cégbíróság azon bírója, aki a Panaszos által benyújtott változásbejegyzés során is eljár, így akinek tudomása volt arról, hogy [REDACTED] a társaságnak nem ügyvezetője [REDACTED] munkavállalókat a cégjegyzékbe, mint képviseleti joggal felruházott munkavállalókat bejegyezte.

A keresettel támadott szerződés alapján 2 munkavállaló [REDACTED] a társaság egyik legnagyobb értékét az [REDACTED] védjegyet 100.000.- Ft ellenérték fejében a társaság harmadik munkavállalójának [REDACTED] az egyszemélyes tulajdonában álló [REDACTED] ruházta át, mely gazdasági társaság 2 nappal később az [REDACTED] védjegyet [REDACTED] a társaság másik tagjára ruházta. Az SZTNH a benyújtott okiratok alapján a védjegy jogosultját átjegyezte.

Mindezek alapján megállapítható, hogy a védjegy átruházására egy olyan szerződés alapján került sor, melyet 2 olyan munkavállaló írt alá, akik képviseleti joggal nem rendelkeztek, továbbá a védjegy valódi jogosultjává ténylegesen [REDACTED] tehát a társaság tagja vált, és csak a jogszabály megkerülése érdekében került a szerződéses láncolatban „közbe iktatásra” a társaság munkavállalójának a tulajdonában álló [REDACTED]. Fontos kiemelni a szerződések állítólagosan 2 nap különbséggel kerültek aláírásra, de ugyanazon a napon kerültek benyújtásra a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalához, megjegyzem [REDACTED] ügyvéd által [REDACTED] kinek irodavezető ügyvédje a társaság munkavállalója [REDACTED]. Fontos rögzíteni azt is, hogy mind a Cégbíróság részére a változásbejegyzést, mind az SZTNH részére a védjegy átruházásának az átjegyzését [REDACTED] ügyvéd nyújtotta be, aki a taggyűlés során a társaság képviseletében jelen volt.

Bár jelen ügyben nem releváns, azonban az ügy teljeskörű megítéléséhez elengedhetetlenül szükséges információ, hogy [REDACTED] és a 3 munkavállaló tevékenységének az eredményeként a [REDACTED] kinek vagyona 2019-ben még a 3,5 milliárd forintot is meghaladta, mára fizetéseképtelen, felszámolás alatt áll és vagyonának jelentős része [REDACTED] illetve [REDACTED] fiának egyszemélyes tulajdonában álló gazdasági társasághoz került.

A Ptk. 3:188§¹-a alapján a társaság taggyűlésének a hozzájárulása szükséges ahhoz, hogy a társaság saját tagjával szerződést kössön, így nevezett szerződések a Ptk. 6:95. § -ába² ütköznek. [Tilos szerződés]

Panaszos, mint a társaság 50 %-os tulajdonosa, amikor a védjegy átruházásáról tudomást szerzett a szerződés semmisségének a megállapítása okán a Fővárosi Törvényszék előtt keresetet nyújtott be a szerződés semmisségének a megállapítása érdekében és jogkövetkezményként kérte alkalmazni az eredeti állapot helyreállítását. **Ismét kiemelném, hogy a társaságnak ügyvezetője, illetve vezető tisztségviselője a felszámolás elrendeléséig nem volt, valamint, hogy a védjegy valódi jogosultja ténylegesen a társaság tagja lett.** A Fővárosi Törvényszék, majd a Fővárosi Ítéltábla azonban Panaszos, mint az ügyvezető nélküli társaság 50 %-os tagjának, perbeli

¹ 3:188. § [A taggyűlés]

(1) A korlátozott felelősségű társaság legfőbb szerve a taggyűlés.

(2) A taggyűlés kizárólagos hatáskörébe tartozik az olyan szerződés megkötésének jóváhagyása, amelyet a társaság saját tagjával, ügyvezetőjével, felügyelőbizottsági tagjával, választott társasági könyvvizsgálójával vagy azok közeli hozzátartozójával köt.

² 6:95. § [Tilos szerződés]

Semmis az a szerződés, amely jogszabályba ütközik, vagy amelyet jogszabály megkerülésével kötöttek, kivéve, ha ahhoz a jogszabály más jogkövetkezményt fűz. Más jogkövetkezmény mellett is semmis a szerződés akkor, ha a jogszabály ezt külön kimondja, vagy ha a jogszabály célja a szerződéssel elérni kívánt joghatás megtiltása.

legitimációjának a hiányát állapította meg a Ptk. 6:88.§(3) bekezdése alapján, így a keresetet érdemben nem is vizsgálta. Mindezek alapján a bíróság jogértelmezése szerint egy olyan gazdasági társaságnál, kinek vezető tisztségviselője nincsen azonban a társaság vagyontól tilos szerződésekkel arra jogosulatlanok elidegenítik, a tag nem jogosult fellépni az 50 %-os tulajdonában álló vagyónak a megóvása érdekében, mert a bíróság álláspontja szerint ez nem minősül elegendő jogi érdeknek.

Megjegyezni kívánom, hogy a 3 munkavállaló a társaság 3.205.822.000.- Ft azaz hárommilliárd-kettőszázötthúsznyolcszázhuszonnégyezer forint összegű vagyontól, minden tárgyi eszközök (kamionok, jelmezek, díszletek, LED falak) a társaság tulajdonában álló darabok felhasználási jogait „tüntette el” a társaságból, a tag semmilyen megkeresésére nem válaszolva, a pénzzel, tárgyi eszközökkel nem elszámolva, jelentős tartozást is felhalmozva, melynek eredményeként a társaság 2023.09.26. napján felszámolás alá került. Tehette mindezt azért, mert a bíróság álláspontja szerint a társaság 50 %-os tulajdonosának, kinek szellemi alkotásai révén tudott a társaság meggazdagodni, nincsen a társaság vagyónak megóvására jogi érdeke, csak az ügyvezetőnek lenne, de miután a társaságnak nincsen ügyvezetője, így valójában senki nem rendelkezik perbeli legitimációval, aki jogosult lenne a társaság érdekeit megóvni és megakadályozni azt, hogy a társaság több mint 3 milliárd forint értékű vagyona – mely társaság Panaszos egyetlen bevételi forrását jelentette - kiáramoljon a cégből a társaságot teljes egészében fizetésektelen helyzetbe kényszerítve.

A Ptk. 6:88. § (3) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik: Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a szerződés semmisségére az hivatkozhat és a szerződés semmisségével kapcsolatos peres eljárást az indíthat, akinek ehhez jogi érdeke fűződik vagy akit erre törvény feljogosít.

A Pfv.I.20.796/2018/4. szám (BH2019. 224.)]számú döntése egyértelműen kimondja, hogy a „felperes jogi érdekelttségét igazoló körülmények azonban generálisan nem határozhatók meg, erre a PK vélemény sem tett kísérletet. A fél jogi érdekelttségét minden esetben egyedileg, az ügy összes körülményét figyelembe véve kell vizsgálni.”

Mindezek alapján a bíróság álláspontja szerint a Ptk. III. könyvében rögzített tulajdonosi jogosítványok a tulajdonosi jogosítványokhoz fűződő gazdasági és egyéb érdekek egy gazdasági társaság vonatkozásában nem védik a tagot (tehát a tulajdonost) attól, hogy a tulajdonában álló, vezető tisztségviselő nélküli gazdasági társaság vagyontól, mely a Ptk. III. könyvében foglaltak alapján lényegében a tulajdonos vagyona, megóvja illetéktelen személyektől és ezen tulajdonosi jogosítvány nem minősül elegendő jogi érdeknek ahhoz, hogy a tulajdonos megakadályozza azt, hogy a társaság teljes vagyona elszámolási kötelezettség nélkül kiürítésre kerüljön, mert a bíróság álláspontja szerint ehhez a tulajdonosnak nem fűződik elegendő jogi -és gazdasági érdeke.

Jelen ügyben ténykérdés, hogy a társaságnak vezető tisztségviselője nem volt. Ténykérdés továbbá az is, hogy 2 jogellenesen kinevezett munkavállaló írta alá a szerződést, mellyel a társaság legértékesebb vagyona áramlott ki a cégből ténylegesen a társaság másik tagjához.

A Ptk. a jogalkotó akarata szerint azért helyezi az ügyvezető megválasztását, illetve a társaság tagjának a szerződéskötését a társasággal a taggyűlés hatáskörébe hogy a társaság tagjainak joga legyen eldönteni azt, hogy azzal a vagyonnal, mely ténylegesen a tag vagyont gyarapítja vagy csökkenti ki jogosult rendelkezni a társaság nevében illetve milyen ellenérték feljében áramolhat a társaság tagjához, pontosan az esetleges visszaélések elkerülése érdekében.

Az is tényként állapítható meg, hogy a Ptk. 3:188.§-a taggyűlés hatáskörébe helyezi az olyan szerződés megkötésének a jóváhagyását, melyet a társaság saját tagjával köt. Mindezek ellenére a tag mégsem volt jogosult nevezett szerződés megtámadására, mert a bíróság jogértelmezése szerint nem fűződik hozzá jogi érdeke. Mindezek alapján megállapíthatjuk, hogy a bíróság ezen ítéletével a Ptk. 3:188.§-át teljes egészében kiüresítette, ahogy a taggyűlés azon jogosultságát is, hogy megválassza azon személyt, aki a társaság vagyonával rendelkezhet.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az I/1/a. pontban kifejtettek szerint rendes jogorvoslati lehetőségét a panaszos kimerítette, rendkívüli jogorvoslat kimerítése pedig az alkotmányjogi panasz elbírálásának nem feltétele.

Nyilatkozom, hogy a fentiek szerint a jogorvoslati kérelmek kimerítésre kerültek.

Nyilatkozom, hogy az ügyben sem perújítási eljárás, sem felülvizsgálati eljárás, sem jogegységi panasz eljárás nincs folyamatban, ilyen eljárást sem a panaszos, sem más fél nem kezdeményezett.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság jogerős (további jogorvoslattal nem támadható) döntését a panaszos jogi képviselője útján elektronikus úton 2024.01.09. napján vette át.

Erre tekintettel nyilatkozom, hogy az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő (az alkotmányjogi panasz benyújtására alapjául szolgáló bírói döntés közlésétől számított 60 nap) megtartásra került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Az indítványozó/panaszos jogát, jogos érdekét az ítéltábla döntése az alaptörvény-ellenes jogszabály értelmezés okán nyilvánvalóan érinti az alábbiak okán.

Panaszos a [REDACTED] 50 %-os tagja. A társaság működésének 20 éve alatt panaszos szellemi alkotásainak az értékesítéséből élt, illetve halmozta fel vagyonát illetve Panaszos egyetlen bevételi forrása is ezen társaságból származott.

Az üzletrész értéke, illetve amennyiben a társaság megszűnik, úgy az abból panaszost megillető összeg a társaság vagyonához igazodik. Amennyiben a keresetben foglaltaknak akár az elsőfokú akár a másodfokú bíróság helyt ad, úgy a társaság értéke (tehát mind az üzletrész értéke, mind a társaság vagyonának az értéke, mely a társaság megszűnése esetén a tagok között felosztásra kerül, jelentősen növekszik, mely értelemszerűen kihat panaszos közvetlen életviszonyaira, amelyhez értelemszerűen a panaszosnak nyomós érdeke fűződik, hiszen a bíróság ezen döntésével Panaszos azon jogát vette el, hogy szellemi alkotásaként létrejött életművét, mellyel a mai gazdasági viszonyoknak megfelelően egy gazdasági társaság rendelkezett, megóvja.

Azzal pedig, hogy mind az elsőfokú mind a másodfokú bíróság panaszos kereseti kérelmét elutasította és panaszos perbeli legitimációjának a hiányát állapította meg, megfosztotta panaszost azon jogától, hogy a tulajdonában álló üzletrész értékét megóvja és abba a helyzetbe sodorta bele mind panaszost, mind pedig a gazdasági társaságot, hogy az teljes egészében kisemmizésre kerüljön

és elveszítse több mint 3 milliárd forint értékű vagyonát, tárgyi eszközeit és a tulajdonában álló jogokat, olyan munkavállalók által, akiket semmilyen felelősség nem terhel a vagyon elherdálása és a pénzeszközökkel való elszámolás tárgyában. Megjegyzem ezen magatartással nem csak Panaszos került súlyosan megkárosításra, hanem a Magyar Állam is.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta, vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Mind az elsőfokon eljárt bíróság mind a másodfokon eljárt bíróság egyértelmű megítélésem szerint az ügy speciális körülményeit teljes egészében figyelmen kívül hagyta, helytelenül és alaptörvényellenesen értelmezte a Ptk. 6:88. § (3) bekezdésének jogi érdek fogalmát, hiszen egyértelműen megállapítható, hogy a tagnak, aki a társaság vagyonából részesül, jogi érdeke fűződik ahhoz, hogy a társaságnak mekkora a vagyona, illetve nevezett vagyont arra illetéktelenek a taggyűlés felhatalmazása nélkül értékesítsék és ne sodorják ezzel a társaságot felszámolásba.

Jelen ügyben tényként állapítható meg, hogy a társaság vagyonával nem a taggyűlés által megválasztott ügyvezető és nem felszámolóbiztos rendelkezett, hanem 2 olyan munkavállaló, kiknek kinevezésére jogellenesen került sor és akik semmilyen felelősséggel és elszámolási kötelezettséggel nem rendelkeznek a társaság vagyonát illetően a tagok vagy a társaság felé, mi több 3 éves tevékenységükkel a 3,5 milliárd forint vagyonnal rendelkező gazdasági társaságot kisemmizték, tartozásokat halmoztak fel és felszámolás alá kényszerítették valamint a társaság másik tagjára ruházták át a társaság egyik legnagyobb értékét az [REDACTED] védjegyet.

Mind az elsőfokon mind a másodfokon eljárt bíróság teljes egészében figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy a társaságnak nem volt ügyvezetője, így nem volt olyan személy, aki a társaság érdekei szerint eljárva a taggyűlés felhatalmazása alapján a társaság vagyonát jogosult lett volna megóvni, mellyel a bíróság a panaszos tulajdon feletti – rendelkezési – jogosultságát szüntette meg teljes egészében, különös tekintettel arra, hogy amennyiben egy társaság vagyonával az ügyvezető rendelkezik, úgy a tag, amennyiben visszaéléseket észlel, úgy jogosult ezt megakadályozni akként, hogy ügyvezetői tisztségéből visszahívja. Olyan munkavállalók esetében azonban, akik nem jogosultak a társaság vagyonával rendelkezni, ilyen lehetőség sem áll a rendelkezésére. Fontos kiemelni, hogy a per megindítására 2021.10.27. napján, tehát 2 évvel a felszámolás elrendelése előtt került sor. A társaság felszámolását a Fővárosi Törvényszék 2023.09.26. napján rendelte el, akkor, amikor már a társaság jelentős összegű tartozásokat halmozott fel, melynek eredményeként felszámolás alá került.

Mindezek alapján egyértelmű megítélésem szerint a döntés sérti az Alaptörvény XIII. cikkét (tulajdonhoz való jog), a XV. cikk (1) bekezdését, a XXVIII. cikk (1) bekezdését tisztességes bírósági eljáráshoz való jog és a XXVIII. cikk (7) bekezdését is az alábbiak szerint.

A jogalkalmazás számára irányadó az Alaptörvény 28. cikke. Ez mondja ki ugyanis, hogy „A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.” A bírói szubjektum kontrollálása mellett ez a „kíváncsi” a jogalkalmazás során alkalmazható argumentációs készleteket is redukálni igyekszik.

Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerint ugyanis az „alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges

mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”

Látható tehát, hogy a központi kérdés annak eldöntése, hogy egy gazdasági társaság 50 %-os tulajdonosa, aki egész életművét és vagyonát a tulajdonában álló gazdasági társaságra ruházta át és akinek egyetlen bevételi forrása az ezen gazdasági társaságból származó bevétel jogosult-e megvédeni az általa tulajdonolt gazdasági társaság vagyonát akkor, amikor a Ptk. 3:188.§-ban rögzített kógens szabály alapján a társaságnak ügyvezetője nincs, és a társaság vagyonát olyan munkavállalók herdálják el egyértelműen a Ptk. 6: 95.§ -ba ütköző tilos szerződések megkötésével, elszámolási és számadási kötelezettség nélkül, akik erre vonatkozó felhatalmazással nem rendelkeznek.

II. Érdemi indokolás

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

II.1. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Álláspontom szerint a Fővárosi Törvényszék és a Fővárosi ítéltábla döntése az Alaptörvény alábbi rendelkezéseit sérti:

B) cikk

(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

XIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

XV. cikk

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

XXIV. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

b) A megsemmisíteni kért ítélet alaptörvény-ellenességének indokolása

b.1. Egyértelmű megítélésem szerint a bíróság nem vette figyelembe, mi több teljes egészében figyelmen kívül hagyta azon tényeket, hogy Panaszosnak, mint a társaság tagjának a Ptk. 3:188.§-a biztosítja azt a jogot, hogy a társaság ügyvezetőjének a megválasztásában döntési joga legyen

valamint, hogy eldöntse, hogy a társaság másik tagjával kötött szerződést jóváhagyja-e. Ezen döntési jog alapján bízva rá az ügyvezetőre a társaság vagyonával való rendelkezést, hiszen az önálló aláírási joggal rendelkező ügyvezető mérlegelhet és dönthet bizonyos kérdésekben, kötelezettségeket vállalhat a kft. vagyona terhére, mellyel vagy növeli vagy csökkenti a tulajdonos vagyonát, mely az üzletrészben testesül meg. Mindemellett a Ptk. 3:188.§-a azt is rögzíti, hogy a taggyűlés hozzájárulására van szükség ahhoz, hogy a társaság tagjával szerződést kössön. A bíróság ezen a Ptk-ban is rögzített kógens rendelkezéseket vette el a tulajdonostól akkor, amikor döntése alapján a tag nem volt jogosult arra, hogy eldönthesse, hogy ki jogosult rendelkezni a társaság vagyonával, milyen terjedelemben és arra „kötelezte” a tagot, hogy tétlenül nézze, hogyan herdálják el munkájának és szellemi alkotásainak hozományát, mely a társaság vagyonában és így a társaság üzletrészenek az értékében testesült meg. Mindezek alapján a bíróság eljárása nem felel meg a tisztességes eljárás elvének, a bíróság nem vette figyelembe a szerzett jogokat, és a tulajdonhoz való jogot, melyet a tulajdonos jogosult megvédeni.

Egyértelmű megítélésem szerint a bíróság a Panaszos azon alapvető az Alaptörvényben is biztosított állampolgári jogát sértette meg, hogy Panaszos jogosult legyen a tulajdonában álló üzletrészt, melynek értéke értelemszerűen a társaságban lévő vagyonhoz igazodik, olyan munkavállalóktól megóvni, akik nem rendelkeztek felhatalmazással arra, hogy a társaság vagyonával rendelkezzenek és ne kerülhessen sor egyértelműen értékaránytalan szerződés megkötésére a tulajdonos másik tagjával. Fontos rögzíteni, hogy a támadott ügylettel nem csupán az üzletrész értékcsökkenése, hanem annak teljes kisemmizése állapítható meg. A tulajdon magába foglalja a birtoklást, a használatot, a hasznosítást és rendelkezést. Az Alaptörvény XIII. cikke két szempontból garantálja a tulajdonhoz való jogot. Egyrészt védi a már megszerzett tulajdont annak korlátozása ellen már megszerzett javak védelme nélkül ugyanis az egyén önállósága, függetlensége is sérelmet szenved.

Egyértelműen tévesnek tartom azt a jogértelmezést, hogy az állam a tulajdonostól elvonja azt a lehetőséget, hogy a tulajdonát és annak értékét megóvja olyan személyektől, akik nem jogosultak azzal rendelkezni, pontosan ezért építette be a jogalkotó a Ptk-ba, hogy az ügyvezető megválasztása illetve társaságnak a társaság tagjával való szerződéskötésének a jóváhagyása a taggyűlés hatáskörébe tartozik.

Fontosnak tartom rögzíteni továbbá azt is, hogy a munkavállalók által értékesített [REDACTED] védjeggyel valójában a köznyelv minden esetben Panaszost azonosítja és azokat az egyedi színpadi táncelőadásokat, melyeket Panaszos hozott létre és alkotott meg. Panaszos 20 évig az általa létrehozott [REDACTED] védjegy alatt mutatta be előadásait, mely a Panaszos egyedi színpadi és táncstílusához kapcsolódik, tehát ennek értékesítésével nem csupán az üzletrész értéke, hanem Panaszos maga is súlyos sérelmet szenvedett.

Megítélésem szerint az alapjogi tulajdonvédelem a polgári jogi tulajdonjog részjogosultságain túl kiterjed a tulajdon személyes autonómiát biztosító szerepét átvevő vagyoni jogokra, illetve közjogi alapú jogosítványokra is, amennyiben az összefüggésben áll a saját vagyonnal vagy az értékkeremtő munkával, és a tulajdonos hasznát szolgálja. Jelen bírósági döntéssel ezen alapvető jogokat vették el a tulajdonostól a Ptk. 6:88.§(3) bekezdésének álláspontom szerint téves értelmezésével. Fontosnak tartom rögzíteni, hogy a jogalkotó szándéka nem terjedhetett ki arra és a józan észnek és a közjó követelményeinek is ellentmond, hogy a bíróság azt a magatartást támogatja a tulajdonossal szemben, hogy illetéktelen személyek tilos szerződések megkötésével felszámolásba taszítsanak egy céget, mely ellen a tulajdonos nem jogosult fellépni, hanem egyetlen lehetősége a bíróság jogértelmezésében, hogy ezt végig nézi.

Az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésének megsértése

Az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése értelmében a törvény előtt mindenki egyenlő, a (2) bekezdés értelmében pedig Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a XV. cikk (1)–(2) bekezdései az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából Alaptörvényben biztosított jogot tartalmaznak.

„A hátrányos megkülönböztetés alapvető joga kapcsán az Alkotmánybíróság három kérdést vizsgál: 1. fennáll-e az indítványozó hátrányára eltérő elbánás, és mivel a diszkrimináció szükségképpen valamilyen viszonyrendszerben érvényesül, ezért azt a kérdést is vizsgálni kell, hogy az indítványozó összehasonlítható helyzetben van-e azon személyekkel, akikhez képest a hátrányát állítja; 2. vizsgálni kell, hogy az indítványozó a XV. cikk alapján milyen tartalmú sérelmet állít: a törvény előtti egyenlőség megsértésére hivatkozik vagy arra, hogy valamelyik védett tulajdonságára tekintettel valamelyik alapjogát szükségtelenül vagy aránytalanul korlátozták; 3. végül a 2. pontbeli sérelem azonosítása határozza meg, hogy milyen módon igazolható, illetve igazolható-e a hátrányos megkülönböztetés (észszerűségi teszt vagy védett tulajdonság és alapjogi jogsérelem tesztje)” {12/2021. (IV. 14.) AB határozat, Indokolás [60]}.

Az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése alapján valamely megkülönböztetés alaptörvény-ellenessége akkor áll fenn, ha a jogszabály alkotmányos indok nélkül tesz különbséget a szabályozás szempontjából egymással összehasonlítható helyzetben lévő jogalanyok között {ld. pl. 10/2015. (V. 4.) AB határozat, Indokolás [19]}. Alkotmányjogi szempontból a különbségtétel abban az esetben minősül aggályosnak, ha a megkülönböztetésnek nincs tárgyilagos mérlegelés szerint észszerű indoka, vagyis az önkényes {lásd például: 33/2019. (XI. 27.) AB határozat, Indokolás [73]}. A diszkrimináció tilalma tehát azt követeli meg, hogy „a hasonló eseteket hasonlóan, míg a különböző eseteket különbözőképpen kell kezelni” {3073/2015. (IV. 23.) AB határozat, Indokolás [45]}.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint személyek közötti, alaptörvény-sértő hátrányos megkülönböztetés akkor állapítható meg, ha valamely személyt vagy embercsoportot más, azonos helyzetben lévő személyekkel vagy csoporttal történt összehasonlításban kezelnek hátrányosabb módon. {14/2022. (VII. 7.) AB határozat, Indokolás [54]}

Álláspontom szerint a bíróság által hivatkozott döntések mind olyan esetekre vonatkozik, melynél a társaságnak volt törvényes képviselője, aki a taggyűlés felhatalmazása alapján a társaság érdekei szerint jártak el. Jelen esetben ez azonban nem így volt. A bíróság egyáltalán nem vizsgálta azt, hogy a társaság nevében olyan személyek írtak alá szerződést, akinek erre felhatalmazásuk nem volt csupán azt állapította meg, hogy a tagnak, akinek a vagyonába tartozik a társaság üzletrésze, mely egyértelműen meghatározza Panaszos vagyoni viszonyait, nincs perbeli legitimációja. Egyértelműen hátrányos megkülönböztetésnek minősül az, hogy amikor egy magánszemély vagyonának a meghatározására kerül sor, akkor a tulajdonában álló üzletrész értéke a vagyonába beszámít, ahogy egy üzletrész eladás során is, amennyiben a társaság vagyona miatt az üzletrész értéke a névértéknél többet ér, így magasabb áron kerül eladásra, úgy ez után személyi jövedelemadó fizetési kötelezettsége keletkezik a tagnak, akkor a tagot minden az üzletrész kapcsán fennálló kötelezettség

terhel, azonban akkor, amikor a társaság vagyonának a megóvásáról van szó, akkor a bíróság a tag perbeli legitimációjának a hiánya kerül megállapításra.

A bíróság ez alapján olyan önkényes különbségtételt alkalmaz, amelynek észszerű indoka nincs, mert amennyiben az üzletrész értéke nem minősül sem gazdasági sem jogi érdeknek, úgy az Szja. törvény sem tehet különbséget és szabhat ki adót abban az esetben, ha annak értéke megváltozik.

A XIII. cikk (1) bekezdésének megsértése

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint „Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében előírt rendelkezés alapvető jogi oltalomban részesíti a tulajdont. Az Alkotmánybíróság felfogása szerint a tulajdon alkotmányjogi oltalma az értékgarancia és a közérdekű korlátozás ismérvei mentén elsősorban az állam közhatalmi beavatkozásaival szemben nyújt védelmet. Az Alkotmánybíróság emlékeztet az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében elismert tulajdonhoz fűződő jog körében kialakított következetes gyakorlatára, amely szerint az alkotmányos tulajdonvédelem köre és módja nem szükségképpen követi a polgári jogi fogalmakat, és nem azonosítható az absztrakt polgári jogi tulajdon védelmével, sem a birtoklás, használat, rendelkezés részjogosítványaival, sem pedig negatív és abszolút jogként való meghatározásával. Az alapjogként védett tulajdonhoz való jog tartalmát a mindenkori közjogi és (alkotmányos) magánjogi korlátokkal együtt kell érteni. Az alkotmányos tulajdonvédelem terjedelme mindig konkrét; függ a tulajdon alanyától, tárgyától és funkciójától, illetve a korlátozás módjától is. A tulajdonhoz való alapjog a már megszerzett tulajdont, illetve kivételes esetekben a tulajdoni várományokat védi.” {3192/2022. (IV. 29.) AB határozat, Indokolás [41]} Az Alaptörvény XIII. cikke két szempontból is garantálja a tulajdonhoz való jogot. Egyrészt védi a már megszerzett tulajdont annak korlátozása ellen már megszerzett javak védelme nélkül ugyanis az egyén önállósága, függetlensége is sérelmet szenved.

Mindennek ellenére a bíróság ítéletével érdemi indokolás nélkül Panaszos tulajdonával kapcsolatos jogát korlátozta akkor, amikor azon személyek magatartását helyezték előnybe, akik Panaszos tulajdonát elértéktelenítették az által, hogy azzal jogosulatlanul rendelkeztek.

Álláspontom szerint a bíróság ezen alapvető jogot vette el Panaszostól akkor, amikor elvette tőle azt a jogot, hogy fellépjen azon jogellenes magatartás ellen a jog eszközeivel, melynek során olyan személyek veszik el a vagyonát, akiknek erre sem jogszabályi sem egyéb felhatalmazásuk nincsen. Mi több a bíróság ezen ítéletével elvette Panaszos Ptk. 3:188.§-ban rögzített azon alapvető jogát is, hogy jóváhagyja azon szerződést, melyet a társaság a tagjával köt.

A Ptk. arra vonatkozóan, hogy ki jogosult rendelkezni egy társaság vagyonával rendkívül szigorú követelményeket állapít meg és garanciális szabályként helyezi el a Ptk-ban a tulajdonos azon jogát, hogy döntsön arról a személyről, akinek erre vonatkozóan felhatalmazást ad. A bíróság azonban ezen garanciális szabályok teljes figyelmen kívül hagyása mellett vette el a tulajdonos azon alapvető jogát, hogy a tulajdonát és ezzel a tulajdona értékét az azzal rendelkezni nem jogosult személyektől, akik a Ptk. kógens szabályaként meghatározott tilos szerződésbe ütköző szabályainak a megsértésével vették el, megóvja.

Nyilvánvalóan nem lehetnek cél nélküliek azok a jogszabályhelyek, amelyek meghatározzák, hogy ki és milyen feltételekkel jogosult rendelkezni egy gazdasági társaság vagyonával, mely gazdasági társaság értelemszerűen a tulajdonosok tulajdonában áll. A Ptk-ba rögzített garanciális szabályok célja az, hogy az abban foglalt szabályok érvényesüljenek. Mégis a bíróság ezen garanciális szabályokat teljes egészében figyelmen kívül hagyva állapítja meg a tag perbeli legitimációjának a

hiányát egy ügyvezető nélküli gazdasági társaság vonatkozásában. Megítélésem szerint, amennyiben ezen garanciális szabályok megsértése esetén sem illeti meg a tulajdonost az a jog, hogy tulajdonát megvédje, úgy a Ptk-ban rögzített ezen rendelkezések teljes mértékben kiüresednek és gyakorlatilag semmi értelmük, hiszen ez alapján bárki egy gazdasági társaság vagyonával, arra való jogosultság hiányában rendelkezhet jogkövetkezmény nélkül, hiszen a tulajdonosnak úgyszincs perbeli legitimációja arra, hogy ezen cselekményeket megakadályozza. Megállapíthatjuk, hogy a jogalkotónak a Ptk. 6:88.§(3) bekezdésében rögzített szabállyal nem lehetett célja az, hogy a tulajdonostól elvegye azt a jogot, hogy a tulajdonát, annak értékét megóvja, és ez szankció és jogkövetkezmény nélkül maradjon, hiszen a tulajdonos nem tudja jogos érdekét érvényesíteni.

Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének megsértése

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint „[J] Jogállami keretek között a „tisztességes” (fair, méltányos, kiegyensúlyozott) karakter minden közhatalom erejével felruházott eljárással szemben követelmény. Ezért a sajátosságok figyelembevétele mellett, de a hatósági eljárásban is megfelelő módon és tartalommal meg kell jelennie a fair eljárás alkotmányjogi követelményeinek, amelyeket az alapjogi jogalanyisággal rendelkező ügyfeleknek alanyi jogként, végső fokon alapjogként ki kell tudni kényszeríteni. E jogok érvényesíthetősége a hatóság működésének korlátja, jogszerű eljárásának pedig alaptörvényi mércéje. Ezen jogállami követelménynek a megnyilvánulása az, hogy az Alaptörvény XXIV. cikke önállóan, az ügyintézés alapjogaként ismeri el a fair hatósági eljáráshoz való jogot. Az alapjogi jogvédelem kiterjed a hatóságok részrehajlás nélküli, tisztességes módon és észszerű határidőn belüli ügyintézésére, a hatósági aktusok törvényben meghatározott indokolására [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés], valamint a közigazgatási jogkörben okozott kár törvényben meghatározottak szerinti megtérítésére [Alaptörvény XXIV. cikk (2) bekezdés]. Ezeken túl a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog tartalmaként az Alkotmánybíróság számos olyan részjogosítványra mutatott rá gyakorlatában, amelyek az ügyfelet helyezik középpontba, és amelyek érvényesítése a vizsgálati típusú hatósági eljárás alaki és anyagi hatékonyságát (gyorsaságát, szakszerűségét, törvényességét), összességében jognak alárendeltségét hivatottak szolgálni. {25/2020. (XII. 2.) AB határozat, Indokolás [23]-[24]}

Amennyiben elfogadnánk azon bírói indokolást, hogy egy a Ptk-ban tilos szerződésként meghatározott szerződés, melyet arra nem jogosultak írtak alá a tulajdonos perbeli legitimációjának az állítólagos hiánya miatt nem minősül érvénytelennek és a bíróság elveszi a jogot a tulajdonostól arra, hogy vagyonát és értékeit megóvja, olyan személyekkel szemben, akik azzal elszámolás nélkül, önkényesen rendelkeznek és ezzel a tulajdonos teljes vagyonát kiüresítik, az gyakorlatilag azt is jelentené, hogy a tulajdonos meg van fosztva attól a jogától, hogy ez ellen fellépjen. Egyértelmű megítélésem szerint a bíróság ezen ítéletével azon jogellenes magatartást segíti elő, mi több támogatja, mely lehetőséget teremt arra, hogy jogkövető állampolgárokkal szemben, jogkövetkezmények nélkül, jogosulatlan személyek, tilos szerződésekkel valakit vagyonától teljes egészében megfoszsanak, anélkül, hogy ennek következményei érvényesülnének. A bíróság ezen ítéletével arra kényszeríti, a jogkövető állampolgárt, hogy a törvényes út és jogainak az érvényesítése nélkül egyszerűen csak tétlenül végig nézze ahogy az egész élete munkájából kiforgatják, gazdaságilag ellehetetlenítik és azt megsemmisítik, mely nyilvánvalóan ellentétes a tisztességes hatósági eljáráshoz való joggal. Amennyiben elfogadjuk a bíróság azon álláspontját, hogy a Ptk. 6:88.§(3) bekezdésében rögzített jogi érdek nem áll fenn akkor, amikor a Ptk. 3:188.§-ban és a Ptk. 6:95.§-ban rögzítettek teljes figyelem kívül hagyása mellett, jogosulatlan személyek nemhogy ellehetetlenítik, de felszámolásba taszítják Panaszos vagyonát, melynek jogkövetkezményeit

azonban Panaszos viseli, akkor egyértelmű megítélésem szerint Panaszosnak sérül az Alaptörvény XXIV. cikkében rögzített alapjoga.

A Bíróság teljes egészében figyelmen kívül hagyta azt is, hogy a Ptk. 3:30.§ nem a vezető tisztségviselőkre vonatkozó szabályok közt helyezkedik el, a jogalkotó nem rendelkezik akként, hogy a Társaság törvényes képviselőjének a képviseleti joggal felruházott munkavállalót is tekinteni kéne, mi több, egyetlen utaló normát sem találunk, amely a vezető tisztségviselőkre vonatkozó szabályok közül akár egyet is a képviseleti joggal rendelkező munkavállalókra rendelne alkalmazna, értelemszerűen azért is, mert jogviszonyukra a Munka törvénykönyve alkalmazandó, így valójában semmilyen felelősség nem terheli őket, nem a tulajdonosok választották meg őket a Ptk. III. könyvében foglalt szabályok betartása mellett, annak érdekében, hogy vagyonukkal rendelkezzenek, hanem ezen személyek, önhatalmúlag, erre való felhatalmazás nélkül tették mindezt, mellyel Panaszosnak jelentős és visszafordíthatatlan kárt okoztak. A bíróság az ügyben fellelhető speciális körülményt teljes egészében figyelmen kívül hagyta (mindannak ellenére, hogy a fentiekben idézett BH2019. 224. sz. döntés is ezt kifejezetten rögzíti, hogy a speciális körülményeket vizsgálni kell), mellyel szintén Panaszos az Alaptörvény XXIV. cikkében rögzített alapjoga sérült.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének a megsértése

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a tisztességes eljárás (fair trial) „olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes.” [6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91, 95.] Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatban megerősítette, hogy az Alaptörvény hatályba lépését megelőzően kialakult gyakorlatát az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének értelmezésekor irányadónak tekinti.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint egy eljárás tisztességeségét mindig esetről esetre lehet csak megítélni, a konkrét ügy körülményeinek figyelembevételével, ezért az Alkotmánybíróság döntéseiben esetről esetre határozta meg a tisztességes eljárás által megkövetelt részjogosítványokat, amelyeknek egy eljárásnak meg kell felelnie ahhoz, hogy tisztességesnek minősüljön. {3025/2016. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [19]} Az Alkotmánybíróság gyakorlatában a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részjogosítványként azonosította például a bírósághoz fordulás jogát {3215/2014. (IX. 22.) AB határozat, Indokolás [11]–[13]}, a tárgyalás nyilvánosságát és a bírósági döntés nyilvános kihirdetését {22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49]}, a törvény által létrehozott bíróság független és pártatlan eljárását {21/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [58]}, az észszerű időn belüli eljárást {3024/2016. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [15]}, az indokolt bírói döntéshez való jogot {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]}, a fegyverek egyenlőségét {2/2017. (II. 10.) AB határozat, Indokolás [50]}, az igazságszolgáltatás integritásának védelmét {3/2021. (I. 7.) AB határozat, Indokolás [69]}.

A bíróságok eljárása során a Ptk-ban rögzített követelményeket előíró rendelkezések érvényre juttatása elengedhetetlen jogállami garancia, a bíróságok azonban elmulasztották annak vizsgálatát, hogy ezen garanciális szabályok figyelmen kívül hagyása esetén a Ptk. 6:88.§(3) bekezdése a tulajdonossal szemben nem alkalmazható.

A jelen per tárgyát képező ügyben, melyben számos egyedi körülményt kellett volna a bíróságnak mérlegelnie a tag érdekeltsége vonatkozásában ezen ítéletek során elmaradt. A bíróságnak álláspontom szerint nem csak mérlegelni, hanem értékelnie is kellett volna az ügyben lévő speciális körülményeket, melynek elmulasztása súlyosan sérti az indítványozó tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát.

Fontosnak tartom kiemelni, hogy Panaszos mindent megtett a társaság törvényes működésének a helyreállítása érdekében, melynek során számtalan törvényességi felügyeleti eljárást kezdeményezett, melyek azonban a Ctv. 80.§-ban 15 napos, illetve a Ctv. 81.§ (3) bekezdésében meghatározott 90 napos határidők teljes egészében történő figyelmen kívül hagyása mellett több évig húzódtak. Bár Panaszos a cégbíróság részére már 2021. júliusában benyújtotta kérelmét a felügyelőbiztos kirendelése érdekében erre végül csak 2022. júniusában került sor. Fontos rögzíteni, hogy a felügyelőbiztos nem rendelkezik olyan jogkörrel, mely alapján jogosult lenne peres eljárást kezdeményezni a társaság jogos érdekeinek a megóvása érdekében. Mindezek alapján a bíróság álláspontja szerint a jogalkotónak a Ptk. 6:88.§(3) bekezdésével az volt a célja, hogy elvonja a tulajdonostól a jogot arra nézve, hogy jogellenesen a vagyontól megfosszák és amennyiben egy gazdasági társaság ügyvezető nélkül marad, úgy bárki felhatalmazás nélkül rendelkezzen a társaság vagyonával hiszen nincsen olyan személy, aki az arra nem jogosultak által kötött szerződéseket megtámadhatja. Mindezek alapján megállapítható, hogy a bíróság értelmezésében amennyiben a [REDACTED] vagy a [REDACTED] melynek éves termelése és adózott eredménye lényegesen hozzájárul a magyar gazdasághoz, - hiszen mind a 2 gazdasági társaság a 10 leggazdagabb cég között található -, bármilyen okból ügyvezető nélkül marad, úgy a tulajdonosok nem lesznek jogosultak fellépni annak érdekében, hogy megvédjék a társaság vagyont, hanem végig kell nézniük, ahogy bárki azt a jogszabályokat súlyosan megsértve és teljes egészében figyelmen kívül hagyva a céget kismemizi és fizetéseképtelenné teszi. Egyértelmű megítélésem szerint ezen magatartás súlyosan sérti mind a jogbiztonság, mind a tisztességes bírósági eljáráshoz való, mind pedig a tulajdonhoz való jogot.

III. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

III.1. Nyilatkozat arról, hogy az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését

Nyilatkozunk arról, hogy a jelen panaszt tartalmazó okiratba foglalt nyilatkozattal (IV. pont) nem indítványozom az ítélet végrehajtását.

III.2. Ügyvédi vagy kamarai jogtanácsosi meghatalmazás eredeti példánya, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el

Nyilatkozunk arról, hogy a panaszos képviseletében ügyvédi iroda és ügyvéd jár el az okirat elején feltüntetettek szerint, az ügyvédi meghatalmazást mellékelten csatoljuk (tekintve, hogy a panaszos elektronikus eljárásra kötelezett, így elektronikusan).

III.3. Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Nyilatkozunk arról, hogy az alkotmányossági kérelem, alkotmányjogi panasz eljárással kapcsolatban nem járulunk hozzá, hogy a honlapon való közzététel kapcsán a panaszos neve feltüntetésre, közzétételre kerüljön.

III.4. Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata

Az érintettség igazolására mellékelten csatoljuk:

- F/1.: ügyvédi meghatalmazás
- F/2.: a Fővárosi Törvényszék részére benyújtott kereset, érdemi nyilatkozatok és azok mellékletei
- F/3.: a Fővárosi Törvényszék ítélete
- F/4.: a Fővárosi Törvényszék ítélete elleni fellebbezés
- F/5.: a Fővárosi Ítélőtábla ítélete

III.5. Felterjesztési kérelem

Kérem a Fővárosi Törvényszék és a T. Fővárosi Ítélőtáblát, hogy a jelen kérelmet szíveskedjen haladéktalanul felterjeszteni az Alkotmánybíróság részére. Kérem továbbá, hogy döntsenek a jelen panasz 4. pontjában foglalt kérelem tekintetében.

Budapest, 2024. február 27.

Tisztelettel:

[REDACTED] panaszos
képv.: dr. Pintér Zsófia ügyvéd, Dr. Pintér Zsófia Ügyvédi Iroda
(*elérhetőségei a beadvány elején szerepelnek*)

Mellékletek:

a fentiek szerint

